Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θήσεις, διὰ νὰ σκεπάσῃ ὅσα ἔπλασε μὲ τὴν φαντασίαν του; Ἐκ ἀπὸ τὰ δύο, ἢ εἶχε βεβαιότητα ὅσα ἐκατηγόρησε, καὶ τότε ἔπρεπε νὰ τὴν ἐξηγήσῃ καθαρῶς, ἀντὶ νὰ προσρέχῃ εἰς ὑποθέσεις, αἵτινες φανεραὶ ἀλάνθασονται πόδειξιν ἀβεβαιότητος, καὶ πλάνης, ἢ δὲν εἶχε κἀμμίαν βεβαιότητα, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ κατηγορήσῃ ἀτόπως, καὶ νὰ ἐπιμένῃ ἀκόμη ἀτοπωτέρως. Ἰδοὺ καὶ ἄλλη ἰσχυροτέρα ἀπόδειξις τῆς κακῆς πίστεως τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸν ἐπροκάλεσαν, λέγει, ἄκοντα εἰς τὴν ἐφημεριδογραφίαν. Ἀλλὰ πῶς τὸ ἀποδεικνύει; ἀνέφερεν (βεβαιόνει δογματικῶς) τὸν Ῥωμαϊκὸν πανδέκτην, ὡς προείπαμεν, καὶ διὰ τοῦτο ἐννοοῦσαν βέβαια αὐτὸν καὶ ὄχι ἄλλον. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἀνέγνωσαν καὶ ἄλλοι τὸν ἔρημον ἐκεῖνον πανδέκτην; Ὄχι, λέγει, τὸ κοινὸν αὐτὸν μόνον ἐγνώρισεν. Ἡ πολλὴ μετριοφροσύνη τοῦ τὸν πείθει, φαίνεται, ὅτι τὸ κοινὸν δὲν γνωρίζει ἄλλον εἰδήμονα ἢ ἀναγνώστην τοῦ βιβλίου ἐκείνου.

Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια· ὅταν ἐφάνησαν τὰ ἄρθρα τοῦ Παρατηρητοῦ, ἀπεδόθησαν εἰς ἄλλον, ἔστις ἀνέγνωσε καὶ αὐτὸς τὸν πανδέκτην· ἀλλ' ἔπεισα ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν, ὅτι ἡ οὐσία τῶν ἄρθρων ἐκείνων ἀνῆκεν εἰς αὐτόν.

Ἀπορεῖ, πῶς τὸν εὑρίσκουν ἐν ταὐτῷ ἀναρχικὸν καὶ δεσποτικόν. Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπολύτους τὸ ἔπαθαν, καὶ ἡ συντροφία των ἀς τὸν παρηγορήσῃ. Οἱ ἀναρχικοὶ κατὰ τὰ φρονήματα γίνονται μάλιστα δεσποτικώτεροι ἀπὸ τοὺς δεσπότας εἰς τὰ πράγματα· ἡ ἱστορία γέμει ἀπὸ παραδείγματα. Ἔπειτα δὲν εἶναι ὅτε ἡ πρώτη, ὅτε ἡ τελευταία ἀνακολουθία ἢ ἀντίφασις τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Κ. Δέλτας, ἄλλος ἢ μᾶλλον ὁ αὐτὸς συντάκτης τῆς Ἀθηνᾶς, κατηγορεῖ τὸν Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἄλλαξε φρονήματα, καθὼς ἀλλάζει ὁ ἴδιος ὀνόματα καὶ πολιτικὰς ἀρχάς. Διατί, λέγει, ὅταν ἀνεχώρησεν ὁ Κ. Μπότσαρης, ὁ Γραμματεὺς ὅτος ἐπαραιτήθη, εἰς δὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κ. Κουτουριώτη, δὲν ἔπραξε τὸ αὐτό;

Ὁ λόγος εἶναι ἁπλοῦς· ἡ ἀναχώρησις ἐκείνου ἀπεφασίθη διὰ διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ ἀπουσία ὅμως τοῦτο ὄχι μόνον δὲν διετάχθη ἀπ' αὐτήν, ἀλλ' ἔγινε μάλιστα ἐναντίον τῶν εὐχῶν της. Οἱ Γραμματεῖς, ὡς ὑπεύθυνοι, χρεωστοῦν νὰ παραιτῶνται, ὁσάκις πράξεις τῆς Κυβερνήσεως διατάσσουν πράγματα ἐναντία τοῦ νόμου ἢ τῶν κοινῶν συμφερόντων· ὅταν ὅμως ἡ ἐπιθυμία τῶν κυβερνώντων συμφωνῇ μὲ ταῦτα, καὶ προκαλῇ τὴν ἐνέργειάν των, ἡ παραίτησις εἶναι τόσον παράλογος, ὅσον γελοία.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ἐθνικοῦ Μουσείου.

. . . . Αἰσθανόμενος πόσον πρέπει νὰ σέβεταί τις τὰς διαταγὰς τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἀνεδέχθην τὸ χρέος, μὲ τὸ ὁποῖον ἐτίμησε τὴν ἀνικανότητά μου, διὰ νὰ ἐργασθῶ, τὸ δυνατόν, εἰς ὅ,τι ἤθελε κριθῇ χρήσιμον πρὸς βελτίωσιν τοῦ Μουσείου.

Κατὰ χρέος μου πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην τὴν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν καὶ δι' ἄλλης μου τῇ εἶχον ἀναφέρει· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνόμισα ἀναγκαιότερον νὰ γένῃ ἀκριβὴς κατ' εἰκόνας ἀντιγραφὴ ὅλων τῶν ἐν τῷ ἀγαλματοσαμίῳ ἀρχαιοτήτων, καθὼς καὶ τῶν σημαντικωτέρων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δωματίῳ σκευῶν (τῶν τελευταίων τούτων τὴν ἀντιγραφὴν δὲν ἐπρόφθασα νὰ κάμω), ἥτις νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς παρατηρητὰς εὐκόλως νύξιν εἰκασιῶν καὶ παρατηρήσεων, ἔκτοτε εἶχον ἀρχίσει μετὰ πολλοῦ κόπου, καὶ κατέστρωσα τὴν ἀνὰ χεῖρός της, ὑπὸ τὸ ὄνομα "ΤΟ ΕΝ ΤΩι ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΩι ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ,, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται μιμητικῶς ἀντιγεγραμμέναι καὶ ἀπαραλλάκτως, κατά τε τοὺς χαρακτῆρας, συμπτώματα καὶ κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν πραγματικῶς εὑρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν αἱ ἐν αὐτῷ Ἀρχαιότητες.

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν αἱ περισσότεραι ἀντεγράφησαν μὲ μεγαλήτερα γράμματα πρὸς εὔκολον ἀνάγνωσιν, ὡς παρατηρεῖται εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο πεμπομένων φυλλαδίων. Τοιαύτη ἀντιγραφή, ἂν καὶ ἀτελὴς ἴσως, ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως καιρὸν, καὶ προσοχὴν μεγαλητέραν εἰς διαταφήσιν τῶν ἐπιγραφῶν, αἵτινες, ὡς διεφθαρμέναι καὶ κολοβωμέναι ἐκ τῆς πολυχρονιότητος, κατ' αὐτοῦν αἱ περισσότεραι ἀκατανόητοι, καὶ ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ μέχρι τοῦδε ἀκούσιος σιωπὴ καὶ ἀργοπορία μου.

Διὰ νὰ κάμῃ τις εἰκασίας εὐσύνοπτους καὶ παρατηρήσεις εἰς τὰς ἀρχαιότητας, καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς τὰς καταλλήλους ὀνομασίας καὶ λοιπὰ, χρειάζεται τὸ ὀλίγιστον νὰ ἔχῃ ἐπίτηδες ἀρχαιολογικὰ λεξικὰ, καὶ πονήματα τοῦ ἀρχαιολόγου Βέκιαρη, τὸν Μιονὲ, καὶ ἄλλα βοηθήματα. . . .

Τὸ περισσότερον μέρος τοῦ Μουσείου σύγκειται ἐκ νεκρολογικῶν περιέργων ἀγγείων, ἀγαλματαναγλύφων, στηλῶν ἐπιγεγραμμένων, καὶ πολλοτάτων τῆς γλυπτικῆς τεμαχίων, μέρους νομισμάτων ἀργύρου καὶ χαλκοῦ, καὶ ἀπὸ μερικαὶς δακτυλιδόπετραις, κ. τ. λ. π. ὡς εἰς τὸν πίνακα αὐτῶν φαίνονται.

Ὁ εὔφυὴς ῥυθμὸς καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ τάξις ἑνὸς Μουσείου, εἶναι ἀναγκαιότατα· δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ τίθεται κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον του, ἀλλὰ νὰ

(ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εὐχὰς τῶν πατριωτῶν καὶ τῶν εἰδότων, μὲ τὴν σύσταν ἑνὸς θρόνου, ὡς κρηπίδος καὶ δεσμοῦ ἑνώσεως, πρόοδου καὶ διαμονῆς· καὶ ὁ θρόνος αὐτὸς θέλει τιμᾶται κατ' ἐξοχὴν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀξιότητα. Τὸ κατήκον αὐτὸ ὁ θρόνος θέλει τὸ ἀνευρεῖ εἰς τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα παρεκίνησαν τοὺς πατέρας σας νὰ δράξωσι τὰ αἱματωμένα ὅπλα· ἂν καὶ βαρβαρικὰ πάθη καὶ ἐλεεινὰ συμφέροντα ἐπροσπάθησαν νὰ μολύνωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον βέβαιον ὅτι αὐτὸς ὑπῆρξε (καὶ τοιαύτη κρίσις θέλει μένει ἀφθύκτως εἰς τοὺς αἰῶνας) ὅτι ὑπῆρξεν οὐράνιος κίνησις, καὶ χεδὸν ἐνθουσιασμὸς ἀκατάσχετος πρὸς τὸν πολιτισμόν· καὶ ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἠδυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν εἰς μαρτυρίαν τὴν κάλπην πολλῶν ἡρώων, καὶ ἀπείρους τόπους, τοὺς ὁποίους κατέστησαν περιφήμους ἀγιώταται μάχαι· ἀλλ' ὁ νέος βασιλεὺς, ὁστις θέλει καθήσει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον, ἐκτὸς καὶ αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος, θέλει εὑρεῖ εἰς τὴν φύσιν του καὶ εἰς τὰς ἐμπνεύσεις του ἔνθερμον πάθος ὑπὲρ τῆς παιδείας· θέλει ἔχει ἀκατάπαυστα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εἰκόνα τοῦ φιλτάτου πατρός του, πασιγνώστου διὰ τὴν ἄκραν παιδείαν του καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην του· δὲν θέλει λησμονήσει τὴν πάτριόν του γῆν, ἥτις εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἱερὸν βῆμα τοῦ ναοῦ τῆς σοφίας.

Ἀνάγκη κραταιὰ βιάζει καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸν βασιλέα νὰ αὐξήσωσι καὶ νὰ τιμήσωσι τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας· διότι τὰ μὲν μεγάλα κράτη δύνανται νὰ κυβερνηθῶσι χάριν τοῦ μεγέθους των, τὰ μικρὰ ὅμως οὔτε ζωὴν, οὔτε θριάμβους ἀποκτῶσιν ἄλλως πως, εἰμὴ διὰ τῆς ἀόκνου ἀσκήσεως τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς παιδείας· καὶ πρέπει νὰ μιμῶνται τὸν Δία τοῦ Ἕλληνος ἐκείνου ἀγαλματοποιοῦ, ὅστις μὲ λεπτοτάτας ἀναλογίας, μικροτέρας ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους, ἐξεικόνισε τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ καταπληκτικὸν τοῦ ὑπερμεγέθους Διὸς τῆς Ὀλυμπίας· τόσον ἦτο θαυμάσιον τὸ ἔργον του! Τὸ καύχημα παλαιᾶς οἰκογενείας, ἡ χλαμὺς πατρικῶν ἐκδυλεύσεων, οἱ κηπιώδεις τίτλοι, μᾶς δίδουν τόσην ὠφέλειαν, ὅσην σκιὰν δίδει ἡ ῥίζα δένδρου, φυτευμένου ἐπὶ σκληρᾶς πέτρας· καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία θέλησις τοῦ θεοῦ μᾶς προστάζει νὰ ἀσχολώμεθα καὶ νὰ προκόπτωμεν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ἡ θεία χάρις ἐμεσολάβησεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος· διότι τέκνα ἀδυναμίας καὶ δουλείας δὲν ἠδυνάμεθα νὰ κατορθώσωμέν τι ἄξιον λόγου, οὔτε τὰ κατορθώματά μας ἠδύναντο νὰ φέρωσιν αἴσιον ἀποτέλεσμα ἄνευ τῆς εὐδοκίας τοῦ ὑψίστου.

Ὁ θρόνος αὐτὸς λοιπὸν, καθὸ ἀπόῤῥοια τῆς θείας χάριτος, ἂς κατευθύνεται πρὸς τὴν σοφίαν, τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ τὴν δόξαν, προσόντα αἰώνια τοῦ ὑπερτάτου ὄντος. Χαίρετε, ὦ ἀγαθοὶ νέοι, ἡ προκειμένη αὐτὴ ἐθνική μας Κυβέρνησις θέλει σᾶς ἀγαπήσει καὶ σᾶς εὐεργετήσει ὡς ἀσκοῦντας τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι συντρέχουσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν δόξαν τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἔθνους. Δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία ἀληθὴς χωρὶς πολιτισμόν, οὔτε ὁ πολιτισμὸς δύναται νὰ γείνῃ καταληπτὸς ἄνευ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ὅτε ἡ σοφία θέλει ἀναδώσει ποτὲ καρποὺς ὡρίμους, μὴ περιφρουρουμένη ἀπὸ τὰ ὅπλα ἐναντίον τῆς βαρβαρότητος ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ· διὸ σεῖς, ὦ νέοι, σπουδάσαι τῶν εἰρηνικῶν καὶ πολεμικῶν γνώσεων, πολῖται στρατιῶται, εἶθε τὰ ἱερὰ θεμέλια τῆς νέας Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ὦ τέκνα ἀγαθῶν πατέρων, καταστήθητε τέλειοι, καὶ θέλει γενῆτε τοιοῦτοι, ἂν δὲν μαρανθῇ εἰς τὰς ψυχάς σας ὁ ἔρως τῆς μαθήσεως· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ συμβῇ τοῦτο, ἀναφλέγεσθε πάντοτε ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν ἰδιοτήτων τῶν μαθημάτων σας, ὥστε παρατηροῦντες τὰ μαθηματικὰ θέλετε πεισθῇ, ὅτι δι' αὐτῶν ἐξοικειόνεσθε μὲ τὸν ὕψιστον, ὅστις ἔκαμε βέβαια χρῆσιν τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς, ἢ νὰ εἴπωμεν κάλλιον, τὴν ἐπλαστούργησεν, ὅτε μὲ τὸν ἰσχυρὸν διαβήτην του ἐκίρτωσε τὸ μέγα τοῦ ἡμισφαιρίου τόξον, καὶ περιέζωσε μὲ φλογώδη τείχη τὴν κτίσιν του.

Ἀγαπᾶτε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐξαίσια τῶν προπατόρων σας συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος παρέπεμψεν εἰς ἡμᾶς, καὶ τὰ ὁποῖα θέλουν κρίνεσθαι καὶ θαυμάζεσθαι εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὡς τύποι ὡραιότητος καὶ ἐντελείας, ἕως ἔτου αἱ ἐξωτερικαὶ μορφαὶ τῆς οἰκουμένης μένωσιν ὁποῖαι εἶναι, ὁ δὲ νοῦς καὶ ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου ἐξακολουθοῦν νὰ διιθύνωνται ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας ἡ ἰδία φύσις διέγραψε. Μεγάλης ἐπίσης ὠφελείας πρόξενος εἶναι καὶ ἡ γλῶσσα τῶν Γάλλων, διότι δι' αὐτῆς θέλετε χρεισθῇ μὲ ἅπασαν τὴν νέαν Εὐρώπην, καὶ δὲν σφάλλομεν ἂν εἴπωμεν ὅτι αὐτὴ ἔχει τὴν σήμερον τόσην ἐπιῤῥοὴν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, ὅσην τὸ φῶς εἰς τὴν κτίσιν. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ προσθέσω καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν, ἐγκωμιασθεῖσαν ἀπὸ τὸν πλέον εὔγλωττον σοφὸν τῶν γνωστῶν αἰώνων, ὡς νομοθέτιν τοῦ πολιτικοῦ βίου, καὶ διδάσκαλον τῆς ἀρετῆς; Δὲν θέλει παρέλθει πολὺ, καὶ ἡ ἠθικὴ, καὶ αἱ ὀρχαὶ τῆς ἐγκληματικῆς νομοθεσίας, συνδεδεμέναι μὲ τὰς ἄλλας σπουδάς σας, θέλουν συναπαρτίσει ὅσα ἀποτελοῦσι τελείαν ἀγωγήν. Ἀλλὰ διὰ ποίων ἐπαίνων ἠμποροῦμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν ἀναλόγως τὴν ἀξίαν τῆς στρατιωτικῆς, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας δύνασθε νὰ ζήσητε ἥρωες, ἢ ν' ἀποθάνητε μάρτυρες; καὶ βέβαια ἀδιάφορον εἶναι εἰς τὸν γενναῖον ἄνθρωπον ἡ δάφνη, ἢ ὁ φοῖνιξ, φθάνει μόνον ν' ἀφήσῃ λαμπρὸν ἴχνος κατόπιν του.

Εἴθε, ὦ νέοι, ὁ Βασιλεύς σας, καὶ οἱ διάδοχοί του νὰ μὴ σᾶς ὁδηγήσωσι ποτὲ, εἴτε σᾶς, εἴτε τοὺς ἐπερχομένας γενεὰς, εἰς ἀδίκους πολέμους· ἀλλ' ἡ βασιλικὴ φρόνησις νὰ ἦναι ἡ ἀγαθὴ πρόξενος τερπνῆς εἰρήνης ἢ πολέμου ἀμύμονος. Ἂν σπουδάσητε μὲ ζῆλον, ὦ νέοι

Κεφάλαιον.	Ὀνομασία τῶν ὑπηρεσιῶν.	Ἄρθρα.	Ὑποδιαίρεσις τῶν ὑπηρεσιῶν.	Ποσότης κατὰ Ἄρθρον.	Ποσότης κατὰ Κεφάλαιον.
1	Ἔξοδα τῆς κεντρικῆς οἰκονομίας.	1	Μισθος τοῦ Γραμματέως καὶ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας του	3,000	15,572:66
		2	Ὁμοιος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας	12,076:55	
		3	Ἔξοδα γραφείου	496:11	
2	Μισθὸς τῶν ἐπιτελῶν.	1	Μισθὸς ὅλων ἐν γένει τῶν ἐπιτελῶν	20,123:94	44,266:30
		2	» τῶν δημ. ὑπηρετῶν τῆς πρωτ. οἰκονομ. καὶ ἔξοδα γραφείου	9,851:44	
		3	» τῶν ἐπιτελῶν τῶν Φρουρίων	6,949:55	
		4	» τοῦ ταξιαρχικοῦ	7,341:37	
3	Μισθὸς ἐνεργείας.	1	Μισθὸς τῆς στρατιωτικ. μουσικῆς	2,499:74	114,472:45
		2	» τοῦ τακτικοῦ πεζικοῦ	71,681:60	
		3	» τοῦ » ἱππικοῦ	10,139:64	
		4	» τοῦ πυροβολικοῦ	19,082:75	
		5	» τοῦ μηχανικοῦ	1,142:10	
		6	» τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ	2,326:48	
		7	» τῶν ἀπομαχῶν ἐν γένει	7,600:14	
4	Μισθὸς ἐνεργείας.	1	Μισθὸς τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ	1,281,121	1382,144:99
		2	» τοῦ » ἱππικοῦ	33,478	
		3	» τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς Πελοποννήσου	42,878: 2	
		4	» τῆς » Δυτικῆς Ἑλλάδος	150	
		5	» τῆς » Ἀνατολ. Ἑλλάδος	800	
		6	» τῆς » τῶν νήσων ἐν γένει	23,717:97	
5	Τροφαί.	1	Μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ	2,254 60	361,731:77
		2	Τροφαὶ παντὸς εἴδους	336,4[illegible]5:86	
		3	Ἐπισιτισμὸς πολιορκίας	. . . . .	
		4	Νμὴ	22,753:11	
		5	Ξυλεία καὶ λυχνοκαῖα , ...	318:20	
6	Ἱματισμος, στρατοπέδευσις, ἱπποσκευή.	1	Μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ	1,172:41	9,389:24
		2	Ἔξοδα ἱματισμοῦ τοῦ Στρατοῦ	1,375.68	
		3	Στρατοπέδευσις	. . . . .	
		4	Ἱπποσκευή	6,841:15	
7	Στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα.	1	Μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ	2,866:63	7,363:50
		2	Θεραπεία τῶν ἀσθενῶν	4,025:60	
		3	Σκευη, ἐπιμελεια καὶ λοιπὰ	313:10	
		4	Ἀγορα ἰατρικῶν	158:17	
8	Στρατωνισμὸς καὶ κρεοβάτια.	1	Ἀγορὰ σκευῶν τοῦ στρατωνισμοῦ	. . . .	1,062
		2	Ἐνοίκια	1,062	
		3	Ἀγορὰ καὶ ἐπιμέλεια τῶν κρεοβάτων	. . . .	
9	Ἱππωνεία.	Μοναδικόν.	Ἱππωνεία	840	840
10	Στρατολογία.	Μοναδικόν.	Ἔξοδα στρατολογίας	. . . .	
			Μεταθεσις	1,936,842:91	1,936,842:91

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἦναι καὶ ὁ τόπος κατάλληλος καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατεσκευασμένος.. Οἱ νάρθηκες τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἓν δωμάτιον, περιωρισμένον καὶ τοῦτο ἀπὸ βιβλία, δὲν εἶναι εἰμὴ προσωρινὴ ἐπακτύμβισις τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ἔθνους δὲν συγχωρεῖ πράγματα ὑπὲρ τὴν δύναμίν του, ἀναβάλλονται καὶ τὰ περὶ τούτου εἰς τὸν ἐγγὺς ἐρχόμενον τοῦ κοινοῦ Προστάτου ὅλων τῶν δημοσίων κατασκευῶν.

Περικλεῖται ἡ Σ. Γραμματεία, ἀφ' οὗ θεωρήσῃ τὰ ἀνὰ χεῖράς της ἀντίγραφα τῶν ἀρχαιοτήτων, νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ ἐπεξεργασθῶσι κατὰ τὸν σκοπόν μας, εἰς τὸ τελειότερον,... καὶ ὑποσημειοῦμαι μὲ τὸ αἰῶνιον σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 25 Νοεμβρίου 1832.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Μουσείου Α. Ἰατρίδης.

Ἀρ. 820. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν Κ. Α. Ἰατρίδην Ἐπιστάτην τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου.

Τὰ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4 ἀναφορᾶς σας διευθυνθέντα πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην ἰχνογραφήματα, ἐδικαιολόγησαν πληέστατα τὴν μέχρι τοῦδε σιωπήν σας, καὶ ἡ Γραμματεία μὲ ὅσην εὐχαρίστησιν ἔσπευσε νὰ τὰ καθυποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὴν αὐτὴν σᾶς ἀναγγέλλει, Κύριε, ὅτι οἱ κόποι σας ἐκρίθησαν ἄξιοι τῆς πλέον εὐαρέστου ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, καθὼς περὶ τούτου θέλετε πληροφορηθῆ καὶ ἀπὸ τὸ περικλειόμενον ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Οἰκονομίας προσκλήσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας τετρακόσιοι Φοίνικες θέλουν σᾶς πληρωθῆ λόγῳ ἀμοιβῆς διὰ τοὺς κόπους σας.

Τὰ ἀπεικονίσματα ταῦτα ἀποστέλλουσα ἤδη εἰς παραλαβήν σας ἡ Γραμματεία, διὰ νὰ τὰ τελειοποιήσετε, κατὰ τὴν αἴτησίν σας, ἐν ᾧ ἀποδίδει διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου αὐτῆς ἐγγράφου τὸν ὀφειλόμενον εἰς τὴν Φιλοπονίαν, ἐπιμονὴν καὶ ἐπιδεξιότητά σας ἔπαινον, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ μεταξὺ μυρίων ἐλλείψεων καὶ προσκομμάτων ἐφιλοτιμήθητε περὶ τὴν ἐνδεχομένην ἐντέλειαν ἔργου, τὸ ὁποῖον, παρεκτὸς τῆς ὠφελείας, ὅσην ἐγγυᾶται εἰς τοὺς περὶ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας ἐνασχολουμένους, θέλει σᾶς προξενήσει καὶ τιμὴν ἀπὸ τὴν τυχοῦσαν, δημοσιευόμενον ἐν δέοντι, σᾶς προτρέπει, Κύριε, περὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐγχειρήματος, καὶ διὰ νὰ σᾶς εὐκολύνῃ πρὸς τὸ παρόν, ὅσον ἐνδέχεται, τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα, προσκαλεῖ διὰ τοῦ περικλειομένου αὐτῆς ἐγγράφου καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐπιτροπὴν νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ ἀπερίσπαστον τῶν ἐργασιῶν σας, ἐπαναγουσα συγχρόνως καὶ τὸν ὑποεπιστάτην Ἰοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας καταστήματος εἰς τὰ χρέη του.

Ἐν τοσούτῳ θέλετε καταστρώσει καὶ διευθύνει ἐγκαίρως πρὸς τὴν Γραμματείαν καὶ ἰδιαίτερον κατάλογον τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἀξιολογωτέρων κειμηλίων τῆς ἀρχαιότητος, συνωδευμένων μὲ μίαν, ὅσην ἐνδέχεται, συνοπτικὴν καὶ περιεκτικωτάτην ἔκθεσιν, διὰ νὰ δημοσιευθοῦν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος πρὸς πληροφορίαν τῶν ἁπανταχοῦ ἀρχαιολόγων καὶ φιλολόγων.

Ἡ δὲ Γραμματεία θεωρεῖ χρέος της τὸ νὰ συστήσῃ ἐν δέοντι καὶ πρὸς τὴν Βασιλικὴν Ἀρχὴν τὸ ἔργον σας, καὶ νὰ σᾶς προμηθεύσῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀναγκαιοτέρων βιβλίων βοηθήματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Γ. Τ. κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν Ἱστορικῶν Μαθημάτων τοῦ 1832 σχολαστικοῦ ἔτους εἰς τὸ Κεντρικὸν Πολεμικὸν Σχολεῖον.

Διατεταγμένος ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον Διευθυντήν μας νὰ εἴπω πρὸς ὑμᾶς παραινετικόν τινα λόγον, κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολαστικοῦ μας ἔτους, σκοπὸν δὲν ἔχω, ὦ νέοι Ἕλληνες, νὰ σᾶς προκαλέσω εἰς τὸ στάδιον, ἀλλὰ νὰ σᾶς ἐνισχύσω εἰς αὐτό· διότι οἱ προβοῆσας εἰς τὴν παιδείαν, εὐηρέστησαν, πιστεύομεν, εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ὄχι μόνον εὐηρέστησαν εἰς αὐτὴν οἱ ἀριστεύσαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ παρελθόντος σχολαστικοῦ ἔτους, ἀλλὰ καὶ ὅσοι δὲν ἔφερον τὰ πρῶτα, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ πασιφανῶς κατεβάλλουσαν. Σᾶς συγχαίρω, ὦ εὐαίσθητοι νέοι, διὰ τὰ δάκρυα σας· εἴθε αὐτὰ νὰ προαγγέλλωσι μέγαν πολίτην, καθὼς ποτε αἱ σοφαὶ Ἀθῆναι συνέλαβον ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ὁ μετέπειτα χρόνος ἐπραγματίωσεν, ἰδοῦται τὰ δάκρυα τοῦ δεκαπενταετοῦς Θουκυδίδου!

Ἀλλ' ὁποίους λόγους δύναμαι ἄρα νὰ ἐπιφέρω ἱκανοὺς νὰ σᾶς προσηλώσωσιν εἰς τὸ ἔνδοξον στάδιόν σας; δύο τινὰ θέλω σᾶς προβάλλει μόνον, τὰ ὁποῖα, εἶμαι μὲν βέβαιος, ὅτι δὲν ἀγνοεῖτε, ἀλλὰ τῶν ὁποίων μικρά τις ἀνάπτυξις ἂς μὴ σᾶς βαρύνῃ, ἐνθυμούμενοι ὅ,τι ποτὲ πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα εἶπεν ὁ Σαλαμίνιος μαχητής· "Αἱ εἰς τάπιτας ζωγραφισμέναι εἰκόνες, τόσῳ μᾶλλον φαίνονται ὡραῖαι καὶ ἐντελεῖς, καθόσον ἐκτυλίσσονται οἱ τάπιτες,,. Καὶ ποῖα εἶναι τὰ δύο μας ταῦτα ἐπιχειρήματα; τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι τίποτε ποθητότερον καὶ πολυτιμότερον δὲν ὑπάρχει παρὰ τὴν παιδείαν, καὶ μὴ βραβευομένην ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ δεύτερον, ὅτι προσεγγίζομεν εὐτυχῶς εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ προσωπικὴ ἀξιότης θέλει ἐπαινεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι κατ' ἐξοχήν.

Εἰς τὰς σπουδάς σας ἐμπεριέχονται, ὦ ἀγαθοὶ νέοι, τὰ θεμελιώδη μαθήματα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ ὅταν αἱ οἰκογένειαί σας καὶ τὸ ἔθνος σᾶς χαιρετήσωσιν ἐστεφανωμένους μὲ τὸν τετραετῆ στέφανον, θέλετε εἶσθαι ἐγκρατεῖς τῆς μαθηματικῆς, τῆς γλώσσης καὶ τῆς φιλολογίας τῶν πατέρων σας,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μένος, καὶ συκοφαντουμένος· ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἀπατᾶται τόσον εὐκόλως σήμερον, οὐδ' ἐκλαμβάνει εἰς προσωπικὰς ὕβρεις ὡς ἀποδείξεις.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἀθηνᾶς Κ. Λ. πάλιν παραπονεῖται, ὅτι τὸν ὠνόμασαν, ἢ τοὐλάχιστον τὸν ἐννόησαν ὅσοι δὲν τὸν ἐνθυμήθησαν. Ἀποδίδει μάλιστα τὴν ὀνειρώδη ταύτην κακίαν εἰς τὸν φθόνον. Ἡ ἀξιοπρεπεστία αὕτη τῆς κεφαλῆς τῶν συντακτῶν ταύτης τῆς ἐφημερίδος εἶναι, ὡς φαίνεται, πάθος συγγενικὸν ἢ συντεχνικόν. Ἄλλος ἐξ αὐτῶν κηρύττει, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέφεραν τὸν Ῥωμαϊκὸν παιδέκτην, δὲν ἐννοοῦσαν εἰμὴ αὐτὸν μόνον. Νομίζουν βέβαια, ὅτι ὁ κόσμος δὲν βλέπει, δὲν ἀκούει, δὲν συλλογίζεται εἰμὴ τοὺς συντάκτας τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὅτι τὰ πλεονεκτήματά των εἶναι τόσον πολλά, τόσον ὑπερένδοξα, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἀποφύγουν τὸν φθόνον.

Ὁ Κ. Βιβιλάκης ἀντὶ νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ, ποῖος εἶχεν ὑπογράψει πλαστῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπροέδρου, ἀνέφερε μόνον τρία, τέσσαρα ὀνόματα, ἀλλ' εἰς κενὸν ἐξ αὐτῶν δὲν ἀποδίδει θετικῶς τὴν πρᾶξιν. Ὥστε δὲν διέλυτε τὸ ἐπικείμενον σκότος, ἂν δὲν ἐσκότισε περισσότερον τὸ πρᾶγμα.

Ὁμιλοῦντες περὶ τῶν χρυσῶν ἐλπίδων τῶν συντακτῶν τῆς Ἀθηνᾶς, δὲν ἐννοήσαμεν τὴν σπουδαρχίαν των, ἀλλὰ τὴν οἴησιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐθαρρήσαν ἑαυτοὺς καλεσμένους νὰ κυβερνήσουν τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ὡς φαίνεται ὅποιος ἔχει τὴν μυῖγαν, μυιγιάζεται. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀποποιοῦνται τόσον τὴν σπουδαρχίαν, τοὺς ἐνθυμίζομεν, πόσον ἐκλαίοντο, ὅτι, ὡς πρωταγωνιστὰς τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς καὶ διαπρέψαντας τύχαι εἰς αὐτήν, δὲν τοὺς ἔδωσαν τὰ πρῶτα ὑπουργήματα.

Ἄλλος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὁ Κ. Δ. Σοῦτσος, τὸν ὁποῖον (ἂν πιστεύσωμεν τοὺς λόγους του) ἀπέσπασαν ἄκοντα ἀπὸ τὸν ἥσυχον βίον, δὲν ἐπανέρχεται ὀλιγώτερον εἰς τὴν πολεμικήν. Δὲν καταφεύγει πλέον εἰς τὰ μυθολογικά του, ὅμως ἐπιμένει εἰς τὴν σκαιὰν ἀγροικίαν, τὴν ὁποίαν ἡ καλὴ ἀνατροφὴ ἀπαγορεύει.

Συγχωρημένον εἰς τὸν κάθενα νὰ κατακρίνῃ τὰ φρονήματα τῶν ἐναντίων του ὡς βλαπτικὰ ἢ καὶ ὀλέθρια εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅταν τὰ φρονῇ τοιαῦτα· Ἀλλ' οἱ ἐνειδισμοὶ καὶ αἱ προσωπικαὶ ὕβρεις ἀπαγορεύονται καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν κοσμιότητα καὶ ἀπὸ τὸν νόμον αὐτόν. Κατὰ τοῦτο γνωρίζομεν τὴν ἀπεριόριστον ὑπεροχὴν τοῦ συντάκτου τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἐδικήν μας ἀνικανότητα. Διὰ τοῦτο περιορίζομεθα εἰς ἐκεῖνα μόνα.

Ὁ συντάκτης οὗτος παραβάλλει τὰς δύο τῆς Κυβερνήσεως ἐφημερίδας, καὶ θέλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅλα, ὅσα περιέχονται εἰς αὐτάς. Ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκουν μόνα τὰ ἐπίσημα· τὰ δὲ ἄρθρα ὡς ἀνεπίσημα εἶναι τῶν συντακτῶν. Δύο συντάκται δύο διαφορετικῶν ἐφημερίδων δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν γνώμην· ἔπειτα ὁ Μηνύτωρ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ ἔθνους· καὶ ὅτε ἐκεῖνος ὅτε ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν, ὅτι οἱ ἀπόλυτοι εἶναι πολλοὶ ὀλίγοι.

Τὰ λεγόμενα διακριτικὰ γράμματά του εἶναι, λέγει, ἐν χρήσει εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας, καὶ εἰς ἀπόδειξιν φέρει δύο παραδείγματα. Ἀλλ' ἂν μεταξὺ τόσων χιλιάδων ἄρθρων δὲν εὑρίσκῃ περισσότερα ἀπὸ δύο, γίνεται φανερόν, ὅτι εἶναι σαφὴς ἐξαίρεσις· καὶ αἱ ἐξαιρέσεις δὲν κάμνουν κανόνα. Ποία πολιτικὴ ἐφημερὶς στολίζει ὅλα σχεδὸν τὰ ἄρθρα της μὲ γράμματα διακριτικά; Ποῖος συντάκτης μάλιστα μετεχειρίσθη ποτὲ τόσον γελοίως εἰς τρία ἄρθρα τρία διαφορετικὰ σημεῖα, καὶ τοῦτο πρὸς διάκρισιν καὶ ἀπὸ φυγὴν ἀμφιβολίας;

Ὅταν ὡμιλήσαμεν περὶ τῶν κομμάτων τῶν ἀναφυομένων εἰς τὰς ἐλευθέρας ἐπικρατείας, εἴπαμεν, ὅτι ἐπικρατοῦσι τρία γενικῶς, ἤγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀλλ' ὄχι ἀπολύτως, διότι οὔτε εἴμεθα ἀπόλυτοι. Εἶναι καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τρίτον κόμμα τὸ τῶν Ῥιζικῶν, ὀνομασθὲν οὕτω, διότι θέλει νὰ ἀνατρέψῃ τὴν καθεστῶσαν τάξιν ἀπὸ τὴν ῥίζαν· οἱ Ῥιζικοὶ εἶναι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅ,τι οἱ ἀπόλυτοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ Ἡνωμένοι τῆς Ἀμερικῆς Πολιτεῖαι ἔχουν καὶ αὐταὶ τρία κόμματα, τὰ ὁποῖα μάλιστα ὑποδιαιροῦνται εἰς ἄλλα μικρότερα. Τὸ φιλοδέσποτον κόμμα τοῦ ἐλευθέρου ἐκείνου τόπου ὑποστηρίζει τὸ ἐμπόριον τῶν Μαύρων, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὰ τὰ δεσποτικὰ κράτη ἀπηγόρευσαν ἤδη πρὸ πολλοῦ. Τρία κόμματα εἶναι καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας ἐπικρατείας. Τὰ δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχοντα εἶναι τόσον ἀκριβῶς διακεκριμένα, ὥστε δὲν ἔχουν χρείαν ἀναπτύξεως.

Κανεὶς δὲν τοῦ ἀρνήθη, ὅτι ἡ Γερουσία ἐζήτησε δικαιοδοσίαν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ζήτημα· ὁμίδιος ἐξέθεσεν, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν διοικητικὴν μεταρρύθμισιν, διότι τῆς ἀρνήθησαν ἐκείνην. Περὶ τούτου τὸν ἐρωτήσαμεν πολλάκις· ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν ἐσιώπησε πάντοτε, ἀπεκρίνετο δὲ ἐξ ὀνόματος τοῦ προκειμένου, ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι ἱστορική. Αὕτη εἶναι ἡ καλὴ πίστις, τὴν ὁποίαν ἐθήλασε μὲ τὸ γάλα τῆς μητρός του;

Ἐρωτηθεὶς πολλάκις διατί ἐκτηγόρησε τὸν οἰκοδεσπότην διὰ τὸν οἰκόν του, καταφεύγει εἰς μετοχὰς ὑποθέσεις καὶ ἀμφιβολίας, καὶ τρόπον τινὰ εἰς διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις. Ἂν ἦτον βέβαιος δι' ὅσα ἐγκάλεσε, διατί νὰ μὴν ὀνομάσῃ ἔκτοτε κατ' εὐθεῖαν τὸν πράξαντα, ἀντὶ νὰ πολεμῇ τὸν ἀνεπίδεκτον κακοῦ οἰκόν του; διατί, καὶ τώρα ἀκόμη, καλούμενος νὰ ἐξηγήσῃ θετικῶς τὴν ἀλήθειαν, νὰ βασανίζῃ τὸν νοῦν του καὶ τὰς φράσεις μὲ πλαγίας ὑπο-

314

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΓΡΑΜΜΑΤ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΥΤΗΣ.

Ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1832.

Σημειωτέον, ὅτι ἐμπεριλαμβάνεται ἐνταῦθα καὶ ὁ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἄχρι τέλους Ἰουνίου ἰσολογισμὸς, ὅστις συντρεφεμένος μὲ ὅλα τα δικαιολογητικα ἔγγραφα διευθύνθη ἔκτοτε εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τι τὸ κοινὸν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ὀρθὴν κρίσιν ἐπιστηριζόμεθα, ἐσιωπήσαμεν, ἠπατήθη μίαν μόνην σιγμὴν, καὶ ἔκριναν ὡς θέλει νὰ κρίνῃ ὁ Συντάκτης τῆς διατριβῆς· μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ προκαλούμεθα ἐκ νέου, δὲν δυσκολευόμεθα ποσῶς νὰ ἐκθέσωμεν πάλιν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ ὁποῖα ἂν δὲν εἶναι εὐάρεστα εἰς τὸν τὸν Κ. Κ. Λ., τὸ φάλμα εἶναι τοῦ προκαλέσαντος τὴν ἐξήγησιν.

Ὁ Κύριος Κ. Λ., ὁμολογῶν τὸ ἀθῶον λάθος του, ὅτι νὰ βάλῃ δηλ. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὅπου δὲν ὑπῆρχε, τὸ νὰ τὴν βάλῃ δίς, καὶ μετὰ τὰς παραστάσεις μάλιστα, τὰς ὁποίας ὁ Ἀντιπρόεδρος ἔκαμεν εἰς τὴν πρώτην γενομένην κατάχρησιν τῆς ὑπογραφῆς του, θέλει νὰ δικαιολογηθῇ λέγων ὅτι τὸ ἔκαμε κινημένος ἀπὸ προηγηθὲν παρόμοιον, καὶ δὶς ἐπανειλημμένον λάθος τοῦ Ἀντιπροέδρου. Τὸ λάθος τοῦτο, κατὰ τὸν Κ. Κ. Λ., εἶναι ὅτι ὁ Ἀντιπρόεδρος ὑπέγραψε τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὡς Ἀντιπρόεδρος. Θέλομεν ἐξετάσει μετ' ὀλίγον, ἂν καὶ τοῦτο εἶναι λάθος· ἀλλὰ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ πῶς προηγήθη αὐτὸ τὸ λάθος διὰ νὰ κινήσῃ τὸν Κ. Κ. Λ. εἰς μίμησιν, ἐν ᾧ ἡ διακήρυξις τῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἐδημοσιεύθη μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἀντιπροέδρου (χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ὑπογραφὴ αὐτὴ εἰς τὸ πρωτότυπον) προηγεῖται τῶν ψηφισμάτων. Ὁ Κ. Κ. Λ., ἔχων φαίνεται σιμὰ εἰς τ' ἄλλα πταίσματα, τὰ ὁποῖα, ὡς παραπονεῖται εἰς τὴν διατριβήν του, διήγειρεν κατ' αὐτοῦ τὸν φθόνον τῶν ἐναντίων του, ἔχων λέγειν, καὶ τὴν προφητικὴν χάριν, προεῖδεν, ὅτι ὁ Ἀντιπρόεδρος ἤθελεν κάμει τὸ κατ' αὐτὸν λάθος τοῦ νὰ ὑπογράψῃ μετά τινας ἡμέρας τὰ ψηφίσματα, καὶ προλαβὼν ἐμιμήθη τὸ λάθος του. Ἂν δὲ εἶναι τοῦτο, ὁ Κ. Κ. Λ. σεβόμενος τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔπρεπε νὰ γράψῃ ὅτι εἶναι ἐναντίον τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, τὸ νὰ προηγηθῇ δηλ. ἡ μίμησις ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν τοῦ μιμουμένου πράγματος.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη καὶ τὶ λάθος τοῦ Ἀντιπροέδρου εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν δύο ψηφισμάτων.

Τὸ Ζ' ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων λέγει ἑξῆς· "Τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας ἀναγινωσκόμενα τὴν ἐπιοῦσαν, καὶ ἐγκρινόμενα, ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν ἐκλελεγμένην ἐκ τοῦ σώματος τῶν πληρεξουσίων, καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς. Τὰ ψηφίσματα θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπ' ὅλους τοὺς πληρεξουσίους· τὰ δὲ ἐκδιδόμενα ἐγγράφα φέρουσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου, καὶ τὴν προσυπογραφὴν τῶν Γραμματέων. Χρέος δὲ τῶν τελευταίων εἶναι τὸ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς διὰ τύπου δημοσιεύσεως τῶν τε πρακτικῶν, καὶ ψηφισμάτων, ἅμα ταῦτα θέλουν ἐπικυρωθῆ".

Ἡ ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ εἶναι σαφεστάτη. Κατὰ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ Ζ' ἄρθρου, τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ Ἀντιπρόεδρον, καὶ ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν πληρεξουσίων μόνον (μὴ οὔσης ὁμολογουμένως ἀναγκαίας τῆς ὑπογραφῆς ὅλων τῶν πληρεξουσίων).

Κατὰ τὸν β' παράγραφον, τὰ ψηφίσματα ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλους τοὺς πληρεξουσίους, καὶ ὄχι πλέον ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν μόνον, ἀλλὰ φανερὸν ὅτι ὑπογράφονται καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον. Ἂν ὅμως ὁ Κ. Κ. Λ. νομίζει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ κανονισμὸς ἔπρεπε νὰ τὸ ἐξαιρέσῃ ῥητῶς, καὶ ἤθελεν εἶναι παράδοξος ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις, διότι καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος εἶναι πληρεξούσιοι· ἄλλως, εἶναι φανερὸν, ὅτι ὁ β' παράγραφος δὲν ἐπανέλαβεν, ὅτι ὑπογράφονται τὰ ψηφίσματα ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον, διότι ἔλαβεν αὐτὸ ὡς ὁμολογούμενον ἐκ τοῦ πρώτου παραγράφου, καὶ ἐπεριωρίσθη μόνον εἰς τὸ νὰ εἰπῇ ὅτι ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλους τοὺς πληρεξουσίους, διὰ νὰ σαφηνίσῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπογράφωνται ἀπὸ μόνην τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ὑπογράφει τὰ πρακτικά. Κατὰ τὸν γ' παράγραφον τοῦ αὐτοῦ Ζ' ἄρθρου, τὰ ἐκδιδόμενα διάφορα ἄλλα ἐγγράφα φέρουσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου, καὶ τὴν προσυπογραφὴν τῶν Γραμματέων. Ὁ Ἀντιπρόεδρος λοιπὸν ὑπέγραψε τὰ δύο ψηφίσματα, χωρὶς νὰ κάμῃ κανὲν λάθος, ἀλλ' ἐκπληρῶν τὰ τοῦ β παραγράφου τοῦ Ζ' ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ. Δὲν ὑπέγραψε τὴν διακήρυξιν, διότι ἀντέβαινεν εἰς τὸν τρίτον παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Δὲν ὑπέγραψε τὸ γ' ψήφισμα, διότι δὲν εὑρέθη παρὼν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ ἐπ μόνως ἐνόμισεν ὅτι ἡ ὑπογραφή του δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, καθὼς καὶ ἡ ὑπογραφὴ ὅλων τῶν ἀπόντων πληρεξουσίων· εἶπεν ὅμως καὶ ἔγραψεν, ὅτι, ἂν ἤθελεν εἶναι ὑποχρεωτική, ἤθελε τὴν θέσει, ἐξηγῶν συγχρόνως καὶ τὴν γνώμην του, ἀλλ' ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Πρόεδρον δικαίως ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του, διότι κατ' ἐπανάληψιν ἔδε τὴν ὑπογραφήν του τιθεμένην εἰς δημοσίευσιν ἐγγράφων μὴ φερόντων αὐτήν.

Ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος παράγραφος τοῦ προμνημονευθέντος Ζ' ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ σαφηνίζει τίνος χρέος εἶναι ἡ ἀκριβὴς δημοσίευσις τῶν ἐγγράφων τῆς Συνελεύσεως. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐνόμισεν ὅτι ἦτον ἱκανὴ ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον ἐξήγησις, καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτῆς, καὶ δὲν ἐπροχώρησε περαιτέρω. Οἱ κατήγοροί του θέλοντες νὰ ἀπόδειξωσιν ἔγκλημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τώρα, μετριώτεροι ἐαυτῶν γινόμενοι, ὀνομάζουσι λάθος του, ἐν ᾧ, ὡς ἀπεδείξαμεν, δὲν ἦτον εἰμὴ ἀκριβὴς καὶ ἐν γνώσει ἐκπλήρωσις τῶν χρεῶν του, δὲν ἐσυλλόγισαν νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τῆς Ἀθηνᾶς ὅτι, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως, ἀφῄρεσαν τὴν ὑπογραφὴν του ἀπὸ τὰ ψηφίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχεν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι φαίνεται, ἔχουσι τὴν αὐτὴν εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ προσθέτωσι καὶ ἀφαιροῦσιν ὑπογραφὰς, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ θέλοντες νὰ συλλήσωσι τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρός των εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ ν' ἀποδείξωσιν ἑαυτοὺς φθονε-

μίαν ἐπιτροπὴν πληρεξουσίων μόνον (μὴ οὔσης ὁμολογουμένως ἀναγκαίας τῆς ὑπογραφῆς ὅλων τῶν πληρεξουσίων).

Κατὰ τὸν β' παράγραφον, τὰ ψηφίσματα ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλους τοὺς πληρεξουσίους, καὶ ὄχι πλέον ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν μόνον, ἀλλὰ φανερὸν ὅτι ὑπογράφονται καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον. Ἂν ὅμως ὁ Κ. Κ. Λ. νομίζει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ κανονισμὸς ἔπρεπε νὰ τὸ ἐξαιρέσῃ ῥητῶς, καὶ ἤθελεν εἶναι παράδοξος ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις, διότι καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος εἶναι πληρεξούσιοι· ἄλλως, εἶναι φανερὸν, ὅτι ὁ β' παράγραφος δὲν ἐπανέλαβεν, ὅτι ὑπογράφονται τὰ ψηφίσματα ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον, διότι ἔλαβεν αὐτὸ ὡς ὁμολογούμενον ἐκ τοῦ πρώτου παραγράφου, καὶ ἐπεριωρίσθη μόνον εἰς τὸ νὰ εἰπῇ ὅτι ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλους τοὺς πληρεξουσίους, διὰ νὰ σαφηνίσῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπογράφωνται ἀπὸ μόνην τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ὑπογράφει τὰ πρακτικά. Κατὰ τὸν γ' παράγραφον τοῦ αὐτοῦ Ζ' ἄρθρου, τὰ ἐκδιδόμενα διάφορα ἄλλα ἐγγράφα φέρουσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου, καὶ τὴν προσυπογραφὴν τῶν Γραμματέων. Ὁ Ἀντιπρόεδρος λοιπὸν ὑπέγραψε τὰ δύο ψηφίσματα, χωρὶς νὰ κάμῃ κανὲν λάθος, ἀλλ' ἐκπληρῶν τὰ τοῦ β παραγράφου τοῦ Ζ' ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ. Δὲν ὑπέγραψε τὴν διακήρυξιν, διότι ἀντέβαινεν εἰς τὸν τρίτον παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Δὲν ὑπέγραψε τὸ γ' ψήφισμα, διότι δὲν εὑρέθη παρὼν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ ἐπ μόνως ἐνόμισεν ὅτι ἡ ὑπογραφή του δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, καθὼς καὶ ἡ ὑπογραφὴ ὅλων τῶν ἀπόντων πληρεξουσίων· εἶπεν ὅμως καὶ ἔγραψεν, ὅτι, ἂν ἤθελεν εἶναι ὑποχρεωτική, ἤθελε τὴν θέσει, ἐξηγῶν συγχρόνως καὶ τὴν γνώμην του, ἀλλ' ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Πρόεδρον δικαίως ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του, διότι κατ' ἐπανάληψιν ἔδε τὴν ὑπογραφήν του τιθεμένην εἰς δημοσίευσιν ἐγγράφων μὴ φερόντων αὐτήν.

Ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος παράγραφος τοῦ προμνημονευθέντος Ζ' ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ σαφηνίζει τίνος χρέος εἶναι ἡ ἀκριβὴς δημοσίευσις τῶν ἐγγράφων τῆς Συνελεύσεως. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐνόμισεν ὅτι ἦτον ἱκανὴ ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον ἐξήγησις, καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτῆς, καὶ δὲν ἐπροχώρησε περαιτέρω. Οἱ κατήγοροί του θέλοντες νὰ ἀποδείξωσιν ἔγκλημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τώρα, μετριώτεροι ἐαυτῶν γινόμενοι, ὀνομάζουσι λάθος του, ἐν ᾧ, ὡς ἀπεδείξαμεν, δὲν ἦτον εἰμὴ ἀκριβὴς καὶ ἐν γνώσει ἐκπλήρωσις τῶν χρεῶν του, δὲν ἐσυλλόγισαν νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τῆς Ἀθηνᾶς ὅτι, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως, ἀφῄρεσαν τὴν ὑπογραφήν του ἀπὸ τὰ ψηφίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχεν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι φαίνεται, ἔχουσι τὴν αὐτὴν εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ προσθέτωσι καὶ ἀφαιροῦσιν ὑπογραφὰς, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ θέλοντες νὰ συλλήσωσι τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρός των εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ ν' ἀποδείξωσιν ἑαυτοὺς φθονε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς στρατιωτικῆς, τῆς ἱστορίας τῶν παρελθόντων χρόνων, καὶ τῆς γλώσσης τοῦ εὐγενοῦς τῶν Γαλατῶν ἔθνους. Ἀλλὰ διὰ νὰ καταλάβωμεν ὁποίας ἡδονῆς καὶ τελειοποιήσεως πηγὴ εἶναι ἡ παιδεία, ἃς ἐνθυμηθῶμεν, ὦ νέοι, ὅτι ἡ σοφία ἐκπληροῖ, καθόσον δύναται, τὴν σταθερὰν ἐκείνην, καὶ καθαρὰν, καὶ ἀλανθάστως μαρτυροῦσαν περὶ τοῦ οὐρανίου καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιθυμίαν τῆς μαθήσεως. Τὸν ἀνεπίδεκτον τοιούτου αἰσθήματος πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς παρεκτραπέντα τῆς φύσεώς του, καὶ ὡς ἔκτρωμα τοῦ ἐνὸς ξου δένδρου τῆς ἀνθρωπότητος. Ὀλίγον μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς, εἰς τοὺς χρυσοῦς Δελφοὺς, εἰς τὸ ἱερὸν προπύλαιον τοῦ ναοῦ, ἐφαίνετο θεία ἐπιγραφὴ, ἀντικείμενον ὑψηλῶν ἐγκωμίων τῶν σοφῶν "Γνῶθι σαυτόν,, · καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἀθάνατος αὕτη ἐντολὴ ἐκπληροῦται διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς παιδείας.

Προωρισμένοι περιπλέον, ὦ νέοι, εἰς τὸ νὰ λάβωμεν μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν ἐπίγειον ταύτην σκηνὴν, προσκτώμεθα διὰ τῆς σοφίας, ἐκτὸς τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων, καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῆς τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ πλέον προσφυῆ παραδείγματα, διὰ νὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν τὰς σωτηρίους βουλὰς τοῦ νοός. Δύσκολον βέβαια ἤθελεν εἶναι ν' ἀποδείξωμεν ὅτι τῆς ἀρίστης ταύτης σοφίας ἦσαν κάτοχοι ὅλοι, ὅσοι ἐπολιτεύθησαν θαυμασίως· ἀλλ' ἂς μὴν ἀρνηθῶμεν ὅτι αὐτὴ δύναται νὰ περιθάλψῃ τὴν μετρίαν φύσιν, καὶ νὰ διορθώσῃ τὴν διεφθαρμένην· τίποτε ἀναμφιβόλως δὲν εἶναι ὠφελιμώτερον ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν φύσιν, συνενωμένην μὲ ἀληθῆ παιδείαν. Ἕνεκα τῆς σπανίας αὐτῆς ἑταιρίας, αἱ ἀγρυπνίαι τοῦ πολίτου στεφανόνονται μὲ τὰς εὐλογίας τῶν αἰώνων, οἱ βασιλεῖς περιβάλλονται μὲ δάφνας ἀειθαλεῖς, ἡ δὲ γῆ καθίσταται ναὸς τῆς δόξης τῶν ἡρώων. Καὶ τι ἄλλο εἶναι αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι, παρὰ μίμησις ἢ καλλιέργεια τῆς φύσεως, καὶ εἰς ἕνα λόγον μία φύσις τελειοποιημένη;

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἰδιαιτέρως, ὦ νέοι, εἰς τὴν παιδείαν, κύριον σκοπὸν τῶν ἀγώνων σας· ἡ τύχη τοῦ πολέμου χρεωστεῖται ἀπὸ πολλῶν αἰώνων κυρίως εἰς τὴν παιδείαν. Καὶ δὲν εἶναι τόσον ἡ ἀτομικὴ ἀνδρία, ἥτις ἀποφασίζει τὴν μάχην, ὅσον ἡ ἱκανότης τοῦ ὁπλαρχηγοῦ εἰς τὴν διάταξιν τῶν τοῦ πολέμου, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τόπου, εἰς τὸ εἶδος τῶν ἐχυρωμάτων, εἰς τὴν εὐφυᾶ ἐπιχείρισιν τῆς ἐφόδου. Καὶ ἂς μὴ διστάσωμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι μεταξὺ δύο ἀνδρείων στρατευμάτων ἐκεῖνο εἶναι τὸ νικηφόρον, ὅποιον δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ὁδηγεῖται ἀπὸ ἀρχηγὸν προβλεπτικώτερον καὶ σοφώτερον. Νέοι Εὐέλπιδες! προσκεκλημένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος σας ὄχι ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται, ἀλλ' ὡς ὁπλαρχηγοὶ καὶ πολεμάρχοι, δέχθητε ἀκάματοι εἰς τὴν σπουδὴν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης, ἄνευ τῆς ὁποίας ὄχι μόνον ἀδιάφορος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος ἐνδέχεται νὰ καταντήσῃ ἡ ἔμφυτος εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς γενεὰς ἀνδρία, καθότι ἡ φυσικὴ τόλμη δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ μεγάλην περιφρόνησιν τῶν κινδύνων. Ἡ ἀνδρία, ἀποχωρισμένη ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς σοφίας, εἶναι σύντροφος, εἰς τὸν ὁποῖον μᾶλλόν τις πρέπει νὰ ἀπιστῇ ἢ νὰ ἐμπιστεύηται. Προτιμᾶτε τὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ τοὺς κινδύνους, καὶ θαυμάζετε τὸν ὅρκον τῶν νέων ἐκείνων Ῥωμαίων, οἵτινες ἀπερχόμενοι εἰς ἐκστρατείαν ὡρκίσθησαν ὄχι μόνον νὰ πολεμήσωσιν, ἀλλὰ νὰ ἐπανέλθωσι καὶ τροπαιοῦχοι· καὶ τωόντι ἐξεπλήρωσαν τὸν ὅρκον των, διότι αὐτὸς δὲν ἦτον τόσον ἀποτέλεσμα τῆς τόλμης, ὅσον τῆς ἐντελοῦς γνώσεως, καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν.

Ἡ παιδεία, ὦ τέκνα ἀγαθῶν πατέρων, ὠφέλιμος διὰ τὴν γνῶρισιν τῶν πραγμάτων, ὠφελιμωτάτη διὰ τὴν πρᾶξιν, εἶναι μεγίστη παραμυθία, πρόξενος ἀτελευτήτου καρτερίας εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δυστυχεῖς· καὶ τωόντι, ἂν συμβῇ, ὁ γενναῖος καὶ εἰς φιλοσοφικὰς ἀρχὰς ἀνατεθραμμένος, ἂν συμβῇ, λέγω, νὰ πληγωθῇ ἀπὸ τῆς βασκάνου τύχης τὰ βέλη, παρηγορεῖται ἀπὸ τὴν ἀθῴαν συνείδησίν του, ἰσχύει νὰ ἐπαρκῇ εἰς ἑαυτὸν, καὶ διάγει μόνος καὶ ἀνεξάρτητος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖμεν νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους, συνειθισμένους νὰ κυβερνῶνται, νὰ ἐλπίζωσι καὶ νὰ φοβῶνται κατὰ τὰς δοξασίας ἑκάστου.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐξευγενισμένος ἀπὸ τὴν ἀγωγὴν, εἰς ὁποιανδήποτε δεινὴν πάλην καὶ ἂν ῥιφθῇ ἀπὸ τὴν τύχην, δὲν θέλει τὸν καταβάλλει ἡ λύπη, ἀλλ' ἐξεναντίας αὐτὸς θέλει τὴν ὑπερνικήσει. Ἐνθυμοῦμαι πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας, οἵτινες ἐν καιρῷ δυστυχιῶν ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ τὴν σοφίαν· ἓν μόνον παράδειγμα θέλω σᾶς ἀναφέρει, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπέχῃ τόπον πολλῶν, καθὸ περιφανέστατον. Εἶναι δὲ τὸ τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου προπάτορός σας, ὅστις εἰς τῆς νέας Ἑλλάδος τὰ ὅρια ἐπρόσφερεν ἀγαλλώμενος εἰς τὰς Μούσας θυσίας, συνέφαγε μὲ τοὺς στρατιώτας του, καὶ ἐπεμελήθη τὴν κόμην του, ἂν καὶ ἐπρόβλεπεν ὅτι δὲν ἤθελεν ἐξέλθει νικητὴς ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν συμπλοκὴν, οὔτε ἤθελεν ἐξαναιδεῖ τὰς ὄχθας τοῦ Εὐρώτα, ὅτε τοῦ Ταϋγέτου τοὺς πρόποδας, ἀλλ' ὅτι ἔμελλε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σῶμά του εἰς τὰς χεῖρας θηριωδεστάτων βαρβάρων καὶ μολαταῦτα ἡ συναίσθησις τῶν καθηκόντων του ὡς πολίτου, καὶ αἱ περὶ στρατιωτικῆς ἀρχαί του ὡς στρατηγοῦ καὶ βασιλέως, ἐνέπνευσαν τηλικαύτην ἰσχὺν καρτερίας καὶ χαρᾶς εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ἐκείνην ψυχήν! Καὶ δικαίως οἱ σύγχρονοί του, δίκαιοι τωόντι κριταὶ τῆς ἀρετῆς, ἔστησαν ἐπὶ τοῦ τάφου του λέοντα, ὅστις δὲν ἦτο τόσον ἀνάμνησις τοῦ ὀνόματός του, ὅσον εἰκὼν λαμπρὰ τῆς γενναιοψυχίας τοῦ σκηπτούχου ἐκείου ἀνδρός.

Σᾶς μακαρίζω, ὦ νέοι, εἰς τὴν ἀκμάζουσαν ἡλικίαν σας, θέλετε ζῇ εἰς ἐπιχὴν, καθ' ἣν αἱ ἐπιστῆμαι καὶ ἡ ἀρετὴ θέλουν προκατεύεσθαι καὶ τιμᾶσθαι καθότι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἔπαυσε, κατὰ τὰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἕλληνες, ταύτας τὰς ἐπιστήμας, καὶ συνδράμετε εἰς σκοπὸς τῶν, θέλετε μεγαλυνθῆ ὡς γνησιώτατα τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλείας· θέλετε γένει θέσει τῶν ψαλμῳδῶν μας καὶ εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς πόλεις· αἱ οἰκογένειαι θέλουν σᾶς ποθεῖ, θέλετε μνημονευθῆ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους, καὶ ἔτι πλέον ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους, διότι εἶναι αἰώνιοι καὶ αἰωνίως αὐξάνουσιν οἱ ἔπαινοι τῆς ἀρετῆς, καὶ οἱ ἔπαινοι αὐτοὶ τῶν συγχρόνων καὶ τῶν μεταγενεστέρων δὲν θέλουν εἶναι παρὰ ἀμυδρά τις εἰκὼν τῆς εὐδαιμονίας, τὴν ὁποίαν θέλετε ἀπολαύει εἰς σεβασμιωτέρας σκηνάς· ἐὰν ἀληθῆ, προικισμένοι μὲ ἀθανάτους ἀρχάς, δὲν ὑποκείμεθα εἰς φθορὰν, ἀλλὰ θέλομεν ψάλλει τὸν ὕμνον τῆς ζωῆς ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, καὶ αἱ ἀρεταὶ τῆς γῆς θέλουν βραβευθῆ μὲ τὰς οὐρανίας μακαριότητας.

Χαρμοσύνως, ὦ νέοι, ἀρχίζομεν τὸ νέον χριστιανικόν μας ἔτος, καὶ ἔτι πλέον χαρμοσύνως θέλομεν τὸ τελειώσει, καθότι θέλομεν ἔχει τότε τὴν σταθερὰν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν νόμων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Περίεργα τῆς Φυσικῆς ἱστορίας.

Τὰ πρόβατα τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τῶν Δανικῶν ἢ τῆς Φερόης νήσων, λέγει ὁ Κύριος Ἄνδερσων, ζοῦν δι' ὅλου τοῦ ἔτους εἰς τὸ ὑπαιθρον, ἐγκαταλελειμμένα τρόπον τινὰ αὐτὰ εἰς ἑαυτά· τὸν χειμῶνα ἀκολουθοῦν κατόπιν τῶν ἀλόγων διὰ νὰ βοσκήσουν εἰς τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ξεσκεπάζουν ἀπὸ τὸ χιόνι τὰ ἄλογα πρὸς ἰδίαν των βοσκήν· καὶ ὅταν καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸν καταφύγιον τὰ λείψῃ, ἀναγκάζονται ἀπὸ τὴν πεῖναν νὰ τρέγουν τὰς αἰρὰς τῶν ἀλόγων, καὶ τέλος πάντων, τὸ ἓν τοῦ ἄλλου τὸ μαλὶ, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν παράδοξον τρόπον τρέφονται ἕως τὴν ἄνοιξιν. Τὴν νύκτα καταφεύγουν ὑπὸ τοὺς βράχους, καὶ ἐκεῖ σφίγγονται ὅλα μαζὶ ὅσον ἠμποροῦν, διὰ νὰ ἀνθέξουν μὲ τὴν ἀμοιβαίαν θερμότητά των εἰς τὸν δριμύτατον τοῦ κλίματος ἐκείνου παγετόν· ὅσα εὑρίσκονται εἰς τὴν μέσην τοῦ κοπαδιοῦ, ὅταν ζεσταθοῦν ὁπωσοῦν, περνῶν εἰς ταῖς ἄκραις, καὶ παραχωροῦν κατὰ τάξιν τὸν τόπον εἰς τὰ ἄλλα.

„ Εἰ ἀδύνατον νὰ μὴν ἀπορήσῃ τις, παρατηρῶν ὁποίαν ῥώμην σώματος καὶ ἐπιδεξιότητα ἔχει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν, ἐστερημένος ὅλων τῶν βοηθημάτων, ὅσα ἡ φιλοτεχνία τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου δὲν παύει καθημέραν νὰ ἐφευρίσκῃ. Ὁ ἐφεξῆς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἄγριοι τῶν παραλίων τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς κυνηγοῦν τὰς τερατώδεις τοῦ Ὠκεανοῦ φαλαίνας, εἶνε μεταξὺ μυρίων ἄλλων ἀποχρῶσα τούτου ἀπόδειξις.

Ὅταν οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς παρατηρήσουν παραπλέουσαν κάμμίαν φάλαιναν πίπτουν ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κολυμβῶντες τὴν προφθάνουν καὶ, ἀποφεύγοντες τὰ τρομερὰ τῶν πτερυγίων καὶ τῆς οὐρᾶς της κτυπήματα, ῥίπτονται ἐπιτηδείως ἐπάνω εἰς τὸν λαιμόν της.

Ἀφ' οὗ τὸ κῆτος τελειώσοι τὸ πρῶτον ἐκφύσημα τοῦ θαλασσίου ὕδατος (1), ὁ ἄγριος προλαμβάνει τὸ δεύτερον, ἐμπήγων δι' ἑνὸς βοπάλου ξύλινόν τι σέπωμα εἰς τὸν ἕτερον φυσητῆρα ἢ ῥώθωνα τοῦ κήτους, τὸ ὁποῖον ἀμέσως βυθίζεται καὶ ὁ ἀγριάνθρωπος μαζῇ του βαστῶντάς το δυνατὰ ἀγκαλιασμένον διά τινων ἀγκυρίων, τὰ ὁποῖα προλαβὸν ἐκάρφωσεν ἤδη ἑκατέρωθεν τοῦ σώματος τοῦ ζώου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀναπνεύσῃ, ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ δίδει τοιουτοτρόπως καιρὸν εἰς τὸν ἄγριον νὰ τοῦ ἐμπήξῃ καὶ τὸ δεύτερον σέπωμα εἰς τὸν ἄλλον φυσητῆρα· καὶ ἑπομένως βυθιζόμενον καὶ ταύτην τὴν φορὰν, ἀποπνίγεται, μὴ δυνάμενον νὰ ἀναπνεύσῃ.

Κύριε συντάκτα τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ὡς συμπαθητικὸς πρὸς τοὺς ἀδικουμένους, παρακαλῶ νὰ εἰδοποιήσῃς τὸ κοινὸν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, ὅτι τὸ ὀσπήτιον τοῦ Κ. Κυριάκου Ζήμερη Ὑδραίου, κείμενον ἐνταῦθα πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Καπ. Ἀντώνη Σερφιώτη, ὁμοῦ καὶ δύο μαγαζιὰ τοῦ ἰδίου, κείμενα πλησίον τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Κ. Ἀναστάση Μπιτζιλῆ, εὑρίσκονται μεσεγγυημένα κατὰ τὸ 1821 Αὐγούστου 29 παρὰ τοῦ τότε εὑρισκομένου Κονσόλου Ῥώσσου εἰς τὴν νῆσον ταύτην, διὰ δοσοληψίας τινάς, ὁποῦ εἶχεν ὁ Κ. Κυριάκος Ζήμερης μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ μας μακαρίτου Κ. Π. Λυόπουλου, ὡς τὰ ἔγγραφά μας δεικνύουν.

Ἐμεσεγγυήθησαν πρὸς τούτοις καὶ κατὰ τὸ 1827 παρὰ τῆς ὑποφαινομένης Φαμίλιας τοῦ ἀποθανόντος Κ. Π. Λυοπούλου· ἀλλ' ἐπειδὴ μέλλουν νὰ πωληθῶσι τὰ ἄνωθεν ἄνευ ἀδείας ἐδικῆς μας, σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι, ὁποιος τὰ ἀγοράσει, θέλει τὰ ἀγοράσει ἐπὶ κακῇ πίστει, καὶ ἡμεῖς διαφυλάττομεν τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεώς μας μέχρι λεπτοῦ, ἀπὸ πάσης ζημίας γενομένης καὶ μελλούσης ἐκ τούτου κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ καθ' οὗτινος ἀνήκει, ὡς διεμαρτυρήθημεν καὶ ἀνεφέρθημεν περὶ τούτου καὶ εἰς τὰς προσηκούσας Ἀρχάς. Ὑποσημειοῦμαι μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν.

Ἐν Ὑδρᾳ, τῇ 20 Νοεμβρίου 1832.

Ἡ πολῖτις καὶ μήτηρ τοῦ ἄνωθεν ἀποθανόντος

Τρισεύγενη Λυόπουλου.

---

1 Τα κήτη, κάθε αμφίβια, ζούν δια της αναπνοής, και επομένως όσον νερόν εμβη εις το στόμα τους, ή το αποιγόν δια να βοσκήσουν, διαμένουσι εντός της θαλάσσης, το κλαίουν, αναβαίνουσι εις την επιφάνειαν, από τους ανοίγοντας δύο ρωθώνας, με τους οποίους επί τούτω τα εφωδιάσεν η φύσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΕΝ ΤΗι ΕΘΝΙΚΗι ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑι.

Ἀρ. 60-61. Δεκεμβρ. 14 τοῦ 1832.

Ἔτους Ἀ.

ΤΕΤΑΡΤΗ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩι.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐτησία Φοίνικες 36.
Ἑξαμηνιαία. . . 18.
Τριμηνιαία. . . 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 695. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Σεβ. Ἀντιβασιλείας, ἐνεργήσης ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔφερον χθὲς εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὸ Βασιλείου ὁ Σύμβουλος τῆς Οἰκονομίας Ῥεγνὺ καὶ ὁ Ἀρχιτέκτων Κ. Γούττεισων, διωρισμένοι ἀμφότεροι νὰ ἑτοιμάσωσι τὸ παλάτιον διὰ κατοικίαν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως, καὶ ἄλλα καταλύματα διὰ τὰ μέλη τῆς Σεβ. Ἀντιβασιλείας καὶ διὰ τοὺς περὶ τὴν Μεγαλειότητά του.

Φθάνουσι λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μ' ὅλα τὰ μέσα ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Ἀντιβασίλεια.

Δὲν εἶναι πλέον κἀμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ σεπτοῦ θρόνου ἔχομεν πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μεγαλειότητος ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τῆς μελλούσης λαμπρᾶς ἡμῶν τύχης.

Ἐπιτάττουσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ Σεβ. Ἀντιβασιλεία νὰ συντρέξῃ ὅλαις δυνάμεσιν, ὥστε τὰ καταλύματα νὰ ἑτοιμασθῶσι τὸ συντομώτερον, ἐντῶς παραγγέλλει τὸ νὰ μὴ προσβληθῶσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ νὰ διατηρηθῇ πρὸς αὐτὰς τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Ἡ δικαιοσύνη, Ἕλληνες! εἶναι τὸ ἐλατήριον τοῦ Πατρὸς καὶ Βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἡ θεία πρόνοια προώρισε διαδοχικὴν Μονάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.

Ἂς ἀναπέμψωμεν ἤδη τὰς ἐκ καρδίας εὐχάς μας πρὸς τὸν Ὕψιστον, καὶ ἐνατενίζοντες πρὸς τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, ἂς πεισθῶμεν, ὅτι δὲν θέλομεν εὕρει αὐτὴν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀκλόνητον στερέωσιν τοῦ θρόνου.

Αὐτὸν ὅλοι ἂς σπεύσωμεν νὰ περικυκλώσωμεν πειθόμενοι καὶ ἐκτελοῦντες μὲ κάλλην πίστιν καὶ μὲ ἐντέλειαν ὅσα σίωσιν καὶ ὑπακοὴν τὰς ὑψηλὰς διαταγὰς τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν Μονάρχου καὶ τῆς Σ. Ἀντιβασιλείας.

Καιρὸς ἤδη πλέον εἶναι νὰ σβύσωσι τὰ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πάθη, ν' ἀσπασθῇ ἕκαστος τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εὐταξίαν. Οὕτω θέλομεν ὑποδεχθῆ ἀξίως εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος τὸν ὑπέρτατον Ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους· αὐτὰ θέλουν εἶναι τὰ πρῶτα δείγματα τῆς εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 7434. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐξεδόθη διαταγὴ τῆς Γραμματείας ταύτης ὑπ' Ἀρ. 3208 εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ Μεσολογγίου διὰ Φοίνικας τρεῖς χιλιάδας Ἀρ. 3000 πληρωτέους εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Διοικητοῦ Ναυπάκτου Κ. Εὐστρ. Πετρίδου· ἡ διαταγὴ αὕτη, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἀνωτέρω ἐνοικιαστὴν, παρέπεσεν. Ἐξέδοτο διὰ τοῦτο ἡ Γραμματεία ἑτέραν ἀντ' αὐτῆς διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἄλλοθεν οἱ Φοίνικες τρεῖς χιλιάδες· καὶ εἰδοποιεῖται τόσον ὁ ἐνοικιαστὴς Μεσολογγίου, ὡς καὶ ὅστις τυχὸν εὗρε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπ' Ἀρ. 3208 διαταγὴν, ὅτι ἀκυρώθη, καὶ θέλει θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη ὅπου καὶ ἂν ἤθελε παρουσιασθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Εἰς τὴν μακρὰν διατριβὴν τοῦ Κ. Κ. Λ., καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 73 φύλλον τῆς Ἀθηνᾶς, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ σιωπή μας, εἰς ὅσα ἔγραψε προηγουμένως περὶ ἧς ὑπογραφῆς τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Συνελεύσεως, ἐξέλαβεν ὡς ἀποδοχὴν τῶν αὐταναιρέτων συμπερασμάτων του. Εἴμεθα μακρὰν τοῦ νὰ ὑποπτεύσωμεν κἂν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

	Ὀνομασία τῶν ὑπηρεσιῶν.	Ἄρθρα.	Ὑποδιαίρεσις τῶν ὑπηρεσιῶν.	Ποσότης κατὰ Ἄρθρον.	Ποσότης κατὰ Κεφάλαιον.
	Δίκη στρατιωτική.	ν.δ.κ.	Ἐξακολούθησις	1,936,842:91	1,936,842:91
			Μισθὸς καὶ ἔξοδα τῆς στρατιωτικῆς δίκης	872:60	872:60
1	Ὁδοιπορίαι καὶ μεταχωρίσεις.	1	Στρατιωτικαὶ ἄμαξαι	. . . .	2,363:40
		2	Ἡμιονοκόμοι	400	
		3	Ἔξοδα μεταχωρίσεως ἀποσκευῶν, πολεμεφοδίων κ.λ.π.	689:60	
		4	Ἀποζημιώσεις ἐξόδων ὁδοιπορίας	1,261:80	
		5	Στρατιωτικαὶ εἰρκταί	12	
13	Ὑλικὸν τοῦ Πυροβολικοῦ.	1	Ἔξοδα τῶν ὁπλοθηκῶν	1,826	1,890:60
		2	Ἀγορὰ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ	64:60	
14	Ὑλικὸν τοῦ Μηχανικοῦ.	1	Ὀχυρώματα	. . . .	619:50
		2	Οἰκοδομήσεις στρατώνων, νοσοκομείων κ.λ.π. τῆς ὑπηρεσίας	619:50	
15	Στρατιωτικὴ σχολή.	1	Μισθὸς καὶ παρεπόμενα	8,909:55	9,109:55
		2	Ἔξοδα γενικὰ τῆς σχολῆς	200	
16	Προσωρινὰ ἔξοδα.	1	Μισθὸς γηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν εἰς μάχην πεσόντων	2,968:70	48,899:58
		2	Μισθὸς ἀργίας καὶ ἀποστράτων	1,104: 8	
		3	Βοήθειαι	44,826:80	
17	Διάφορα ἔξοδα.	1	Διάφορα διαφόρων φύσεων ἔξοδα	9,864:54	9,864:54
18	Καθυς. μισθοί.	Μοναδικ.	Καθυστερήσαντες μισθοὶ καὶ λοιπὰ	18,496:19	18,496:19
19	Ἐξοικονομήσεις καὶ ἀποζημιώσεις	1	Ἐξοικονομήσεις	3,620:70	24,295:50
		2	Ἀποζημιώσεις	20,674:80	
	Ἤτοι Φοίν. δύο μυριάδες πεντήκοντα τρεῖς χιλιάδας διακόσια πεντήκοντα τέσσαρες καὶ Λεπ. τριάκοντα ἑπτὰ			2,053,254:37	2,053,254:37

Ἰσολογισμός.	Νὰ δώσῃ. Φοίν. Λεπ.	Νὰ λάβῃ. Φοίν. Λεπ.
Τὰ παρὰ τῆς Οἰκονομίας δοθέντα εἰς μετρητὰ Φοίν. 165,378:90		
Τὰ ὁμοίως διὰ προσκλήσεων 1,887,622:71	2,053,001:61	
Τὰ ἐκ τοῦ ἡμίσεος τοῖς ἑκατὸν τῶν συνδρομῶν τῶν δημοσίων καταστημάτων . .	254:82	
Τὰ διαχειρισθέντα εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας ὡς ἄνω		2,053,254:37
Τὰ μένοντα μετρητὰ εἰς τὸ Ταμεῖον . .		2:56
Φοίν.	2,053,256:43	2,053,256:43
	Φ. Κ.	Λ.

Παρατηρήσεις.

Ἕκαστον τῶν εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια ὑπαγομένων, ὡς ἀνωτέρω, ἄρθρων, συνοδεύεται μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, διευθυνόμενα μετὰ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τριμηνίαν. Ἡ ἐποχὴ τῆς διαχειρίσεως ταύτης σημειοῦται ἀπὸ τὰς 15 Ἀπριλίου 1832, ὅτε ἀνέλαβεν ὁ ὑπογεγραμμένος τὰ χρέη τοῦ Γραμματέως τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀλλ' ἀρκετὰ σημαντικαὶ ποσότητες ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπληρώθησαν εἰς λογαριασμὸν, ἢ ἐξόφλησιν τῶν χρεωστουμένων διὰ τὴν Δ τριμηνίαν τοῦ 1831, ἢ καὶ ἐν μέρει δι' ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς, ὡς τοῦτο παρατηρεῖται εἰς τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν πλειστέρων Κεφαλαίων.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ 4 Κεφ. παρατηρεῖται, ὅτι οἱ μισθοὶ τῆς Γ' τριμηνίας τῶν 1831 θεωροῦνται ὡς ἐξωφλημένοι· ἐπειδὴ, ἂν καὶ εἰσέτι οἱ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα Ταμίαι τοῦ Στρατιωτικοῦ δὲν διεύθυναν τοὺς λεπτομερεῖς λογαριασμούς των, εἶχον ὅμως ἐμβασθῆ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐν καιρῷ τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἐξόφλησιν χρηματικὰ ποσά. Εἰς διάφορα Τάγματα εἶχον πληρωθῆ εἰς λογαριασμὸν τῶν χρεωστουμένων, αὐτοῖς διὰ τὴν Δ'. τριμηνίαν τῶν 1831 διάφοροι χρηματικαὶ ποσότητες· ἐλογίζοντο μελαταῦτα κατὰ τὴν 15 Ἀπριλίου, ὡς μένοντα ἀπλήρωτα περὶ τὰ 3|4 τῶν μισθῶν τῆς Δ' τριμηνίας 1831, καὶ ὁλόκληρος ἡ Α τριμηνία τῶν 1832. Ἐπὶ τῆς ἐνιστώσης Κυβερνήσεως, διὰ λόγους ἰσχυροὺς καὶ δικαίους, δὲν ἐνεκρίθη ὡς ὥρας νὰ γίνῃ κἂν ἑνὸς μισθοδοτικοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἐλαφρῶν Σωμάτων ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις καὶ ἐπικύρωσις. Ἡ ποσότης τῶν Φοινίκων 1,281,121 ἐδόθη ὄχι εἰς ἐξόφλησιν, ἀλλ' εἰς λογαριασμὸν καὶ ἀπέναντι προηγουμένων μισθῶν· ἀλλ' ἐξ αὐτῆς μόλις δεκαεπτὰ χιλιάδες Φοίνικες ἐπληρώθησαν ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου τῆς Γραμματείας εἰς μετρητά. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐξεδόθησαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας (κατὰ συνέπειαν προσκλήσεων τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, θεμελιουμένων εἰς τὰς ἐγκρίσεις τῆς Κυβερνήσεως) διαταγαὶ πληρωμῆς εἰς ὅλους τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν προσόδων, ἢ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ 19 Κεφαλαίου ἀποζημιώσεις, ἀνάγονται εἰς ὑποθήκας καὶ περιστάσεις, τῶν ὁποίων αἱ διάφοροι ἐποχαὶ ἐμπεριέχονται εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ Σεπτεμβρίου 1832, καὶ Μαΐου 1831, διάστημα χρόνου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμματεὺς

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1832.

Κ. Ζωγράφος.